

предвардвахъ страната отъ разбъркванъето и разлаганъето, което я заплашваше. Тѣ стояха по високо отъ демократическитѣ предрасъждѣци и слабости. Като хора честни и предвидливи съ помощта на патриотизма си, тѣ устрои-ха федеративна република, която можаше да бѣде трайна и да работи. Тѣ дадоха на Америка конституция таквазъ, по която тя може да са управлява и до днесъ. Тѣзи конституция раздѣли законодателната властъ между палата отъ народни представители, избирани на всѣки двѣ години и между селата, който са мѣняваше на шестъ години; тя съедини изпълнителната властъ въ рѣцѣтъ на единъ председател на републиката. Предсѣдателтъ са поставяше споредъ волята на народа, чрезъ внимателенъ и просвѣтенъ изборъ. Най подиръ, тя нареди централна сила, която можаше безъ да поробва, крѣпко да скончее щатитѣ чрезъ взаимнитѣ имъ интереси да подчини частната властъ на общата.

За първий пѣтъ тукъ са основа една силна федерация, която имаше своя глава, свои събрания, свои закони, свои сѣдове, свои войски и финанси. Тѣзи федерация можаше да заключи въ себе не само тринайсетъ първоначални колонии, но йоще много които имахъ друго происхождение, други климатъ, друга организация и други духъ, и които са различаваха както по интереситѣ, тѣй и по привычкитѣ.

Франклинъ са съгласи на тѣзи конституция, макаръ че я не удобряваше съвършенно. Той бѣше за една палатъ, и не искаше предсѣдателтъ да си избира вторий но, но единството